

3. Efter Justitsministerens Bestemmelse andre juridiske Forretninger, som med Hensyn til Simpelhed og Klarhed ganske kan sidestilles med de under 1 og 2 nævnte.

Justitsministeren bemyndiges til at *fastsætte Takster for Dommerkontorets Udførelse af de i 1. Stykke nævnte Forretninger*. Taksterne vil være at fastsætte under Hensyn dels til Forretningens Art, dels til Værdien af det, som Forretningen angaar. Udbyttet heraf tilfalder Statskassen.*)

§ 5.

Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Landstingets Affattelse af Lovforslaget er med et Par formelle Ændringer i *Overensstemmelse med Ministerens Forslag*, dog udvidedes Kredsen af de Forretninger, som Dommerkontorerne faar Pligt til at udføre for Befolkningen med: Affattelse af Testamenter, Begæringer om Umyndiggørelse eller om Ophævelse af Umyndiggørelse og den rent formelle Affattelse af Skøder og Pantebreve. Denne Udvidelse skete efter Forslag af Udvalget, undtagen *Frøkjær og Godskesen* (K. F.), idet dette Mindretal — under Henviisning til Erklæringer fra Retsplejeudvalget og Dommerforeningen — foreslog, at § 4 udgik, hvilket Ændringsforslag forkastedes. Lovforslaget *vedtoges ved 3. Behandling i Landstinget med 48 Stemmer mod 7 (Konservative)*.

Lovforslaget kom ikke til Behandling i Folketinget.

Med Hensyn til *de økonomiske Konsekvenser af Lovforslagets Gennemførelse* meddeles efter Bemærkningerne følgende:

Der er i *Øjeblikket* normeret Landets 103 Dommerkontor 263 Fuldmægtige, hvilket dog ikke ganske svarer til det virkelige Antal. *Til Lønning* af Fuldmægtige medgaar i *Øjeblikket* 622 725 Kr. og til Ekstrahjælp 18 700 Kr.

Angaaende *Antallet af Fuldmægtige under den foreslaaede nye Ordning* kan Ministeriet ikke nu — flere Aar før Loven

*) Tanken i § 4 fremsattes første Gang i Rigsdagssamlingen 1923—24, idet et Mindretal (Venstre) af det da siddende Folketingsudvalg stillede følgende Forslag: »Fra det Tidspunkt, da Statsansættelsen af Dommerfuldmægtige er gennemført, bemyndiges Justitsministeren til at fastsætte Regler og faste Takster for visse juridiske Forretninger, som Dommerkontorerne skal være forpligtet til at udføre som Retshjælp for Publikum. Udbyttet heraf tilfalder Statskassen.« I Samlingen 1924—25 optoges herom denne Bestemmelse i det fremsatte Lovforslag, men den blev udstemt af Folketinget. Nu er den altsaa i ændret Skikkelse vedtaget af Landstinget.